

போலிக் கம்ப்யூனிஸ்டுகளின் புகழ்மாலையைக் கேட்டால் இலங்கையில் இருக்கும் இந்திய படை யினர் அப்படியே ஆனந்தக் கண்ணீர் வடிப்பார்கள். அப்படி ஒரு புகழ் மாலையை இங்கு அனுதினமும் அரங்கேற்றுகிறார்கள் போலிக் கம்ப்யூனிஸ்டுகள். புலிகளால் தொல்லைக்கு உள்ளாகும் ‘அமைதிப் படை’யினரின் இன்னல்கள் தீரவும் புலிகளுக்கு தக்க தண்டனை கிடைக்கவும் ‘எல்லாம் வல்ல இறைவனிடம் மட்டும்தான் இன்னும் இவர்கள் கோரிக்கை (வெளிப் பட்டையாக) வைக்கவில்லை. மற்ற படி அமைதிப்படையினரின் பாதங்களை தலைமேல் வைத்துக் கொண்டு அதன் அருமை பெருமைகளை கண்ணீர் மல்க சொல்கிறார்கள். பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி இன்னும் விழிப்புடன் செயல்பட்டிருந்தால் அமைதிப் படையினருக்கு இந்த அளவுகூட காயம்பட்டிருக்காது என சோகத்தின் நடுவேயும் விவேகத்துடன் ராஜீவின் சிரத்தையற்ற போக்கை சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள்.

“மத்திய அரசு கடந்த காலங்களில் சில அதிகாரிகளை நம்பியே தவறான நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. பல போராளி குழுக்கள் களத்தில் நிற்கும்போது, பிரபாகரனுக்கு மட்டும் அங்கீகாரம் கொடுத்து, கொம்பு சீவிவிட்ட ‘பெருமை’ நம் மத்திய—மாநில அரசுகளுக்கு உண்டு. வளர்த்தார்கள். இப்போது மார்பில் பாயவும் விழிக்கிறார்கள்!” —தா. பாண்டியன் (ஜூனியர் விகடன் 21-10-87)

“ஜூலை 29-ந் தேதி முதல் (இலங்கை—இந்திய ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான தேதி) அக்டோபர் 9-ந் தேதிவரை (இந்திய அரசு யாழ்ப்பாணத்தின் மீது போர் துவங்கிய தேதி) வரை புலிகள் அந்நிய சீர்குலைவு சக்திகளிடம் பேரம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசுக்கு எதிராக புலிகள் தொடுத்த போரில் உபயோகித்த ஆயுதங்கள் பெருமளவு அச்சக்திகள் கொடுத்தவைதான். யாழ்ப்பாணத்தில், அந்நாட்களில் புலிகள் இந்திய எதிர்ப்புப் பிரச்சாரத்தை தடையில்லாமல் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு எதிரான பிரச்சாரம் இங்கு நடத்தவேயில்லை” —கல்யாணசுந்தரம் (தினமலர் 15-11-87). இவற்றுக்குள் லாம் ராஜீவ் அரசு, இடம் கொடுக்காமல் இருந்திருந்தால், மற்ற குழுக்களை விழுங்கியது மாதிரியே புலிகளையும் எளிதாக விழுங்கியிருக்கலாம் என்கிறார்கள்.

ஜெயவர்த்தனேவை மிரட்டிப் பணிய வைத்து, இலங்கையின் மீது தன்னுடைய மேலாதிக்கத்தை நிறுவுவதற்காக சிங்கள சிவிலியன்களைக் கொல்வதற்காக கடந்த

நமும்: கருங்காலிகளாகப் போலிக் கம்ப்யூனிஸ்டுகள்

காலங்களில் பாசிச ராஜீவ் அரசு புலிகளைப் பயன்படுத்தியது, ஊரறிந்த இந்த ரகசியத்தை வெளிப்படையாகச் சொல்லவும் திராணியற்ற இக்கோழைகள் ‘சில அதிகாரிகளை நம்பி’ கடந்த காலங்களில் தவறாக புலிகளை மத்திய அரசு (ராஜீவ் அரசு என்று சொல்வதற்கு கூட குலை நடுக்கம்) வளர்த்து விட்டதாம். இந்திய அரசுக்கு எதிராக புலிகள் செய்த பிரச்சாரத்திற்கு எதிராக இந்தியா, “நாங்கள் ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் அல்ல” என்று பொய் பிரச்சாரம் செய்து மக்களை ஏமாற்றுவதற்கு தால் புலிகள் மக்கள் ஆதரவுடன் இந்த அளவு எகிறி குதித்தார்களாம்.

இங்கு போலிகள் செய்து வரும் இந்திய—சோவியத் நட்புறவு பிரச்சாரத்தை மக்கள் இப்போதாவது புரிந்து கொள்ள வேண்டும்! நாளைக்கு ரஷியா இந்தியா மீது படையெடுத்தாலும் இப்படித்தான் அமைதியைக் காக்க வருகிறது என்று புளகி நம் தாய் திருநாட்டை பதவி சுகத்திற்காக காட்டிக் கொடுப்பார்கள்.

“இந்திய—இலங்கை ஒப்பந்தம் மட்டும் நிறைவேறாமல் இருந்திருந்தால் இலங்கை ராணுவத்தால், தமிழர்கள் மட்டுமல்ல, சிங்கள மக்களும் கூட வேட்டையாடப்பட்டு இருப்பார்கள். சிங்கள ராணுவம் ஜெயவர்த்தனே அரசை கவிழ்த்துவிட்டு ராணுவ ஆட்சியைக் கொண்டுவர திட்டம் தீட்டியிருந்தது அம்பலமாகியுள்ளது. தக்க தருணத்தில் ஜெயவர்த்தனே இந்திய அரசை துணைக்கு அழைத்தார்.” (ஜனசக்தி 27-7-87)

வெங்கங்கெட்டவர்கள்! இலங்கையில் அப்படி ஆபத்து உண்மை

யில் சூழ்ந்து இருந்தால், இலங்கை மக்களுக்கும் சகோதர ‘கம்ப்யூனிஸ்ட்’ கட்சிக்கும் அல்லவா அறை கூவல் விடுக்க வேண்டும். விழிப்புடன் இருந்து அதை முறியடிக்கச் சொல்லி எச்சரிக்காமல் ஆளும் வர்க்கத்தின் ஏவல் நாய்களின் துரோக ஒப்பந்தங்களை வாய் கூசாமல் ஜனநாயகத்துக்கானது என்கிறார்களே! நேற்றுவரை ஜெயவர்த்தனேவை ‘சிங்கள இன வெறியன்’, ‘அமெரிக்க கைக்கூலி’ என்று கூப்பாடு போட்டவர்கள் ராஜீவுடன் ஜெயவர்த்தனேவை கைகோர்த்து கொண்டவுடன், இந்த புது ஜோடிகளின் தேன்நிலவை ரசியா வாழ்த்தி வரவேற்றவுடன் இவர்களும் அவசர அவசரமாக மார்பில் சந்தனம் பூசி பந்திக்கு முந்திக் கொண்டார்கள்.

ஒப்பந்தம் ஏற்படுவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு கூட ஜெயவர்த்தனேவையும், அவருடைய ராணுவத்தையும் குடுபறக்க வெளத்து வாங்கினார்கள். “தமிழ் தீவிரவாதிகளை எதிர்த்து போராட இலங்கை அரசு உறுதி கொண்டுள்ளது என்று இலங்கை ஜனாதிபதி ஜெயவர்த்தனே கொக்கரிக்கிறார்” “இலங்கை அரசு தீவிரவாதிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தத் தயாராக இருப்பதாகக் கூறியது. ஆனால் அதற்கு மாறாக இவ்வாறு ராணுவ தாக்குதலை துவக்கியுள்ளது. இலங்கையின் ராணுவ தாக்குதல் (ஈழ தமிழர்கள் மீது) அந்நிய சக்திகளின் தூண்டுதல்” (தீக்கதிர் 28-5-87) என்று பக்கம் பக்கமாக செய்தி வெளியிட்டார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, “மட்டக் களப்பில் திருவிழாவில் கொடுமை! கோவிலை சுற்றி வளைத்து ராணுவம் தாக்குதல். அப்பாவி தமிழர் 17 பேர் சாவு” (தீக் 6.7.87) “மக்கள் மீது குண்டு வீசவில்லையாம் இலங்கை மாய் மாலம்” “இலங்கையின் வடபகுதியில் யுத்ததளங்களைப் பார்வையிடுமாறு இலங்கை அரசு, பலநாட்டு தூதுவர்களை அழைத்திருந்தது. 4000 அடி உயரத்தில் பறந்து சென்று கீழே பார்ப்பதை நாங்கள் விரும்பவில்லை என்று கூறி இந்தியா அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை” (31.5.87). தமிழர்கள் விரல்களை துண்டித்து இலங்கை ராணுவம் கொடுமை” “இலங்கை தமிழ் இளைஞர் ஒருவர் பூசாமுகரையில் கொல்லப்பட்டார் என ஈழப் புரட்சி அமைப்பு (ஈரோஸ்) தெரிவித்தது” “எல். டி. டி. இ. தகவல்; நெல்லியாடி ராணுவ முகாம் மீது நடத்தப்பட்ட தாக்கு

சென்னை 17 மே 1987

சீக்கிரி

மேலில் பற்றிவைத்து
ராணுவம் தாக்குதல்

அப்பாவி தமிழர் 17 பேர் சாவு

இலங்கை ராணுவம்
தீவிரவாதிகளை
தாக்குதல்

இந்தியா, போலியப்
பிரகாரித்தன்

சிங்கள ராணுவத்தை அன்று நார்நராக தோலுரித்தவர்கள்

(தீக்—ஜுலை 7)

“புலிகள், யாழ்நகர மின்
த்தை குண்டு வெடிப்புகளுக்கு
ன்படுத்துவதால், யாழ்ப்பாண
ரத்தின் மின் இணைப்பை
டித்துள்ளோம்” என்று இந்திய
றுவ அதிகாரிகளே ஒப்புக்
ண்ட பிறகு இவர்கள் வலிந்து,
ந்து எழுதுகிறார்கள்.
ல்.டி.டி.யினர் வெளியேறும்
து மின் நிலையங்களை சேதப்
த்தி விட்டுச் சென்றனர். மின்
கிளை துண்டித்து விட்டனர்”
(2.11.87). போரைப் பற்றி
றந்தபட்ச அறிவுகூட இல்லாத
தான் இதையெல்லாம் வாய்
ந்து கேட்டுக்கொண்டிருப்பான்.
ரியின் தாக்குதல் வீச்சை
றப்பதற்காக, எதிரிக்கு சாதக
வுள்ள செய்தி தொடர்புகளை
போக்குவரத்தையும், இன்ன
வற்றையும் முடமாக்குவது யுத்த
லங்களில் உயிராதாரமானது.
பியாவின் அரண்மனை ஆட்சி
ழிப்பு ‘மோல்’ புரட்சிக்கு
மிகக் கொண்டிருக்கும் போலிக்
பூனிஸ்ட்டு தலைமைக்கு இவை
ல்லாம் தெரிந்திருக்க நியாயம்
லைதான்.

நடவடிக்கைகளை பாசிஸ்ட்டுகளை விட கேவலமாக கொச்சைப்படுத்தி சுகம் கண்டார்கள்.

பெண்ணின் பாவாடைக்கு பின்னாலும், புடவைக்கு பின்னாலும் புலிகள் ஒளிந்துக் கொண்டு போர் புரிகின்றனர். விபரம் அறியாத குழந்தைகளையும், தள்ளாத வயதான முதியவர்களையும் முந்தள்ளி ஒளிந்து கொள்கிறார்கள் என்று ராஜீவ் விசுவாசம் தலைக்கேறி உளறினார்கள். “குழந்தைகள், பெண்கள் முதியவர்களைக் கேடயமாக முன்நிறுத்தி தமிழ் விடுதலைப்புலிகள் தாக்குகின்றனர். இந்திய அமைதிப்படைபினர் மக்களைப் பாதுகாத்து தங்களையும் பாதுகாத்து போரிடவேண்டியிருக்கிறது” என்று கண்ணீர் மல்க கதை சொன்னார்கள்.

(திக 16.10.87)

போலிகள் மாதிரி, சொந்த நாட்டை அந்நிய ஆக்கிரமிப்புக்கு அடகுவைக்க துணியாமல் தேசபக்தியோடு இந்திய ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்து சிறியெழுந்த ஈழப் போராளிகளை வேசித்தனமாக திட்டி தீர்த்தார்கள். “இந்தியாவுக்கு எதிராக எல். டி. டி. ஈ. கொக்கரிப்பு” — ஜனசக்தி 28—10—87. “எல். டி. டி. ஈ. எடுத்துள்ள நிலைபாடுகள் அதிர்ச்சி தருபவை; மாத்தையா பேட்டியில் அம்பலம். இந்திய ராணுவத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல்களை புரிந்து கொள்ள மாத்தையாவின் கருத்துகள் உதவுகின்றன” (8—11—87) என்று சொல்லிவிட்டு ஜனசக்தி இப்படி உறுறுகிறது! “இந்தியப்படை ஆக்கிரமிப்பாளராம்”, “இதர போராளி குழுக்கள்

நுதலாகாதான் ஆக்கிரமிப்பாளர்களும், பழம்பாணப் பகுதியில் சகஜநிலை ஏற்படாதாம். சிவிரி நீர்வாகம் ஒருபாதும் சாததியும் இல்லையேனாம். 4/1997

இந்தியாவுக்கு எதிராக
எஸ்.டி.டி.எ. கொக்கரிப்பு

யாழ்ப்பாணத்தில் தீவிரணப் பணிபுனை
இந்திய அமைதிப்படை தொடங்குகிறது

[illegible]

புலிகளின் போர் ஓய்வு
கோரிக்கையின் மர்மம்

இந்திய அரசின் அதிகாரி விளக்கம்

JANASAKTHI (Tamil Daily) மலையாளம்
 4) கொடை 15-10-87 திருநெல்வேலி கோலா கோலா 18-10-87
 மலையாளத்தை எக் கேடயமாக
 மலையாளத்தை எக் கேடயமாக

குழந்தைகள், பெண்கள், குழியானவர்கள்
முன் நிறுத்தி கமிட்டி - தென்னாப்பிரிக்கன் தாக்குதல்களைப்
இ. அமைதிப் படைகள்
நிதான முன்னேற்றம்
படைகளையும் பாதுகாத்த
படைகளின் கவனப்படுத்திய

இந்திய அமைதிப் படை மலேசியாவுக்கு
மக்களையும் பாதுகாத்து போரிட வேண்டியிருக்கிறது.

இன்று இந்தியராணுவம் தமிழர்களை
பொருள்வதிலிருந்தும் போது, அதை

மரணம் கெட்டவர்களாம். இந்திய ராணுவத்தை உடனே வெளியேற்ற யாழ்ப்பாண மக்களின் உணர்வுகளை எதிராக திருப்ப எல்.டி.டி.சுமாயன்றுள்ளது” என்று சொரணையே இல்லாமல் எழுதுகிறது. பிறகு புலிகளின் போர் ஓய்வு கோரிக்கையின் மர்மத்தையும் கண்டுபிடித்து விசுவாசத்துடன் ராஜீவை உசைப்பி விட்டு சுழப் போராளிகளுக்கு எதிரான சமூகமொழிவெறி தாக்குதலை கண்டுகளிக்க காத்திருந்தனர்.

“ஆயுதங்களை ஒப்படைக்க
போர் ஓய்வு வேண்டும் என்று விடு
தலைப்புளிகள் கோரவில்லை. மீண்
டும் ஒரு முனைப்பான தாக்கு
தலைத்தொடுக்க தக்க பலத்தை
ஒருங்கிணைத்துக் கொள்ளத்
தேவையான அவகாசத்தை பெற
வே போர் ஓய்வு வேண்டும் என்று
கோரிக்கையை தந்திரமாக எழுப்ப
கிறார்கள்” — ஜன. 5-11-87
என்று எழுதி காங்கிரசு குண்டர்
களின் புலிகள் எதிர்ப்பு பிரச்சாரத்
தையே விருங்கி ஏப்பம் விட்டு
நாறினார்கள்.

போரில் பாதிக்கப்பட்ட சுழ
மக்களிடமோ, இந்திய ராணுவத்
தை எதிர்த்த புலிகளிடமோ கருத்து
கேட்டு பிரசுரிக்கவில்லை. மாறாக
இவர்களை தவிர மற்ற எல்லா கழி
சடைகளும் வாந்தி எடுத்ததை அப்
படியே பிடித்துக் கொண்டார்கள்.
குழுதம், கல்கியைக்கூட விடவில்
லை. நாடாளுமன்ற விவாதங்களில்
கூட எந்த எதிர்கேள்வியும் எழுப்பா
மல், அமைதிப்படைக்கும், பாசிச
ராஜீவுக்கும் புகழ்மாலை சூட்டிய
வர்கள் இவர்கள் மட்டும்தான்.
இந்திய அமைதிப்படை திரும்ப
வேண்டும் என்று வாதாடுபவர்
களையும் விமர்சித்தார்கள். (—தீக்.
11—11—86.)

கடைசியாக, அமைதிப் படைக்கு ஆதரவாக மனித சங்கிவி போராட்டம், தொடர் பிரச்சாரம் நடத்தவும் ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

தேசிய இனப் பிரச்சினையில் இவர்களுடைய மார்க்சிய விரோத நிலைபாடுகளை (பார்க்க: புதிய ஜனநாயகம்) திரும்பவும் விளக்க நமக்கு பத்திரிக்கையில் பக்கம் இல்லை. குறைந்தபட்சம் இவர்கள் ஒட்டுப்பொறுக்க ஈழப் பிரச்சினையில் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை யாவது காப்பாற்றினார்களா என்றால் அதையும் காற்றில் பறக்க விட்டார்கள். ராஜீவ் மாதிரியே முதலில் ஈழத்திற்கு இந்திய ராணுவத்தை அனுப்புவது அதன் உள் நாட்டு விவகாரத்தில் தலையிடுவதாகும்; அது அபத்தம் என்றவர்கள் இப்போது ஈழத்தில் இருக்கும் இந்திய ராணுவத்தை திரும்ப கோருபவர்களை விமர்சிக்கிறார்கள். அரசியல் மோசடியில் ராஜீவே இவர்களிடம் பிச்சை வாங்க வேண்டும்.

● மணி